

Nogle kan have en eller anden interesse i at svinde andre til. Andre har en interesse i at forherlige sig selv.

Så vil jeg sige til hr. Jens Hald Madsen: Jeg har ikke mulighed for at tjekke de to. Jeg tror, at hr. Jens Hald Madsen sagde en oplagt ukorrektthed. Jeg er helt overbevist om, at det er en oplagt ukorrektthed, og at den er gengivet i en eller anden bog, bliver sandheden ikke bedre af. Jeg har det sådan, at jeg foretrækker de historiske kilder. Jeg er selv uddannet inden for faget, og jeg mener, at man skal respektere et fags væsentlige ting i stedet for det, som hr. Jens Hald Madsen kommer med dér.

Og så vil jeg lige sige til hr. Frank Dahlgaard: Jeg har en enorm tro på, at forskellige forskere vil gå ned og finde de huller, der ikke er afdækket. Sandheden kommer ikke frem alene ved DUPI-rapporten eller alene ved PET-kommissionen. Sandheden kommer ved, at vi får undersøgt det hele, for der er mange sandheder. Det, der kommer frem, er et helt kalejdoskop, og derfor er jeg helt sikker på, at der er andre historieforskere, der synes, at mange af de her ting er interessante.

Så bare fordi den ene kommission siger, at sådan er det, behøver det ikke være hele sandheden, for historien er simpelt hen noget, man forsker i hele tiden.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):
Hr. Kristian Thulesen Dahl som ordfører.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

I Dansk Folkeparti er vi faktisk ret tilfredse med, at hr. Frank Dahlgaard har rejst den her debat. Det har været nævnt et par gange, at debatten mere eller mindre er en utidig indblanding i forhold til undersøgelserne.

Men det har jo også været nævnt, at undersøgelsernes tidsperspektiv, nemlig måske først en fremlæggelse i 2004, gør det nødvendigt også at diskutere det her løbende undervejs, både her i Folketingssalen og også i offentligheden generelt, også, som det har været nævnt af flere, ud fra forskerrapporter og med offentliggørelse af så meget, som vi overhovedet kan få frem.

Vi er tilhængere af maksimal åbenhed om de her forhold, og vi har den opfattelse, at der er alt for mange, som fornægter sandheden måske i forhold til de bevægelser, de selv har været en del af, deres gøren og laden i koldkrigsårene, men også i forhold til andres virke.

Vi føler også, at det er kommet frem i den løbende debat om de her emner, at der er utrolig mange, som pludselig har fået travlt med at være åh så rene i kanten. Det er selvfølgelig lidt tankevækkende, og det må vi så se i lyset af det, der måtte komme frem i den kommende tid.

I forhold til det med offentliggørelse af de forskellige ting, og det, at bl.a. DUPI-rapporten først, som det ligger nu, vil være klar til fremlæggelse i 2004, føler vi, det er utrolig vigtigt, at regeringen giver maksimal åbenhed om de forhold, regeringen kan give åbenhed omkring. Vi har i nogle spørgsmål til ministeren rejst, at vi føler, at man i nogle af de sager, man har efterforsket, og hvor der enten er indtrådt forældelse, eller andre ting gør, at man ikke kan regne med, at man kan rejse tiltale efterfølgende, bør udvise en langt større grad af åbenhed ved at offentliggøre mange af de sagskomplekser, så man kan få det med ind i den forskning og debat, der i øvrigt foregår. Så kan man få belyst danske statsborgeres indblanding i og danske statsborgeres ageren for Sovjetmagten, i virkeligheden Danmarks fjende.

Ordene fred og frihed har været nævnt af flere, som om de nærmest var to ligestillede begreber, men jeg skal sige for vores vedkommende, at de ikke er ligestillede. Frihed er klart hævet over fred. Vi er villige til at slås for vores frihed. Vi skal ikke have fred for enhver pris.

Må jeg bare minde om, når vi nu er ovre i historiebøgerne, at Hitler ofte betegnedes Winston Churchill som en aggressor, fordi Churchill ikke ville lade Hitler i fred. Jeg synes, det var befriende og godt, at der var nogle, der stillede sig op imod Hitlerregimet og nazismen bl.a. under Anden Verdenskrig.

Det samme gør sig gældende i forbindelse med den kolde krig, hvor der også var nogle, der gerne ville have, at Danmark havde friheden skabt gennem NATO's og USA's håndfasthed, men som ikke ønskede, at Danmark med sit territorium skulle være med til at spille en rolle i forhold til de midler, som kunne sikre freden og friheden.

Der vil vi gerne have undersøgt, i hvor høj grad danske statsborgere ved deres gøren og laden og gennem fredsbevægelser, venstrefløjsaktivisme, eller hvad man end skal kalde det, har været med til at kæmpe en kamp, som i virkeligheden var at gå Sovjetmagtens ærinde.

Det håber vi kommer frem i forhold til de to initiativer, der foreløbig er sat i søen, men vi håber altså også, at det kan sikres mere løbende i